

[Kirsten Jacobsen]

et lovforslag, hvori der står, at den maksimale indtægt for medhjælpende ægtefæller er 49.700 kr., når mindstebetalingen på arbejdsmarkedet er af en helt anden størrelsesorden. Det burde ministeren og hans parti være de første til at indrømme, for det er ministerens parti, som har oprettet ligestillingsrådet, men de er forbavsende tavse i denne sag.

Hr. Arne Bjerregaard siger, at der ikke er nogen grund til at fremsætte forslag, som man ved man ikke har nogen jordisk chance for at få gennemført. Ja men så må hr. Arne Bjerregaard mene, at der er et flertal her i folketinget, som går imod ligestilling af mænd og kvinder.

På ét punkt er jeg enig med hr. Arne Bjerregaard, og det er, at hver gang der tales om at indføre en reel ligestilling, er der et flertal med socialdemokratiet i spidsen, som går imod, og hver gang det bare er noget plidder og nogle håndslag og noget mundsvejr om, at man skal annoncere rimeligt og bruge nogle penge til et ligestillingsråd, så står alle de dér ligeretsforkæmpere og fortæller om, hvor godt og rigtigt det er, og hvilket stort flertal der er i folketinget for at skabe ligestilling. På det punkt er jeg enig med hr. Arne Bjerregaard, og det burde hr. Arne Bjerregaard have fremhævet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Først igen lige et par ord til fru Kirsten Jacobsen, der godt kunne have indrømmet, at jeg havde ret, når jeg sagde, at fru Kirsten Jacobsen den 18. marts 1977, altså i forrige samling, var med til at fremsætte et forslag, der opretholdt diskriminationen af den gifte kvinde; men enhver, der skulle være i tvivl, kan jo gå hen og slå det op.

Derefter vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger angående det højeste beløb, der nu er rettet til i 1978 at være ca. 50.000 kr., og som i 1979, da det lønreguleres, naturligvis bliver mere end 50.000 kr. Når man opretholder en regel om medhjælpende ægtefælle, hvor det krav, der stilles, er 3-4 timers dagligt arbejde, kan det ikke hjælpe noget, at man går herop på talerstolen og forsøger at vende tingene på hovedet, som det blev gjort af fru Kirsten Jacobsen. Jeg har hidtil regnet med, at fru Kirsten Jacobsen holdt sig strengt til reglerne og søgte at give klare og helt igennem saglige indlæg heroppefra. Jeg må konstatere, at fru

Kirsten Jacobsen på dette punkt er helt ude på overdrevet. Med 3-4 timers dagligt arbejde er der sikret den medhjælpende ægtefælle en timeløn på ca. 50 kr. Dette skal ses i forhold til, at den gældende minimalløn er godt 30 kr. Dette er rimeligt, sagde jeg i mit første indlæg, og det vil jeg gentage, for de fleste medhjælpende ægtefæller er nået så langt i anciennitet, at de ville få mere end minimallønnen for det arbejde, de udfører.

Jeg er ked af, at retsforbundet ikke har forstået denne sammenhæng om mindstekrav på 3-4 timer og de ca. 50.000 kr., der overføres pr. år, men der er i hvert fald ikke uoverensstemmelse med den timeløn, der bliver for dette mindstekrav.

Så må jeg sige til skatteministeren, at der ikke kan blive ro om dette forhold om den medhjælpende part. Jeg vil gerne her annoncere, at den radikale gruppe i næste samling, og indtil det er lykkedes at overtale et flertal i folketinget, agter at genfremsætte forslag om, at den medhjælpende part ikke alene skal kunne få overført en del af den fælles indtjening, der ikke har forbindelse med normalforholdene på arbejdsmarkedet, men skal kunne få normallønnen overført til beskæftning hos sig for normalt arbejde, og at denne normalløn naturligvis må rette sig efter normallønnen ude på arbejdsmarkedet i øvrigt.

Men for denne del, som vil være en meget nemt administrerbar regel i den række tilfælde, hvor ægteparrene arbejder sammen, er vi efter radikal opfattelse nået til det rigtige resultat. Tilbage står, at man må kunne få overført normalløn for sit arbejde, også selv om man er gift; ellers diskriminerer man ægteskabet, for der er jo ingen grænser, hvis man lever papirløst sammen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må stadig væk sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at hvis man gennemfører vores splittingsystem, har man klaret de problemer, og det samme må jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, der taler om ligestilling, og at man skal undlade at diskriminere ægteskabet. Ja men lad os så gøre det. Vil fru Kirsten Jacobsen være med til at gennemføre splittingsystemet, er problemet fuldstændig løst, også med hensyn til de medhjælpende hustruer, for så får de simpelt hen deres 50 pct.